

A Pécsi Ítéltábla a dr. Milosákovics Anna ügyvéd által képviselt **felperes neve.** (felperes címe) felperesnek - a dr. Sándor Attila ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében - amely perbe a felperes pernyertessége érdekében a Dr. Balázs Tamás Ügyvédi Iroda által képviselt **beavatkozó** (címe) beavatkozott - a ... Törvényszék 2019. április 4. napján kelt .../14. számú ítélete ellen az alperes által 15. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a beavatkozónak 170.990 (százhetvenezer-kilencszázkilencven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes, mint megbízó és az alperes, mint fuvarozó között 2016. január 4. napján jött létre (nem konkrét fuvarfeladat tekintetében) fuvarozási szerződés. A ... Kft. megbízása alapján a felperes 2017. február 8. napján bízta meg az alperest a perbeli konkrét fuvarfeladattal, amely szerint a felrakás 2017. február 8. napján 15.00-17.00 között volt ... volt, míg a lerakás helye ... ideje 2017. február 9. volt. A fuvarfeladathoz kapcsolódó CMR a címzett tekintetében tartalmazta még a ... megjelölést, valamint a kontaktszemély nevét (...) és telefonszámát is. A CMR rögzítette, hogy a fuvarozás tárgya egy raklap elektronikai alkatrész.

A szállított áru értéke 35.998,8 EUR volt.

A fuvarozási feladatot ..., az alperes alkalmazottja, a ... frsz.-ú gépjárművel végezte. ... 2017. február 8-án, az esti órákban a lerakási helyszín közelébe érkezett. ... fuvarszervező (az ... Kft., a felperes alvállalkozójának alkalmazottja) 21 óra 41 perckor arról értesítette őt sms-ben, hogy az árut várják, az éjjel is lerakható. A gépjárművezető pár perccel később ugyancsak sms-ben tájékoztatta a fuvarszervezőt, hogy elindul, mintegy 10 km-re van a céltól.

Ezt követően ... 22 óra 23 perckor a gépjárművezető tájékoztatása alapján sms-t küldött a megbízó része ... arról, hogy „... van kiírva ahol van, azt mondja, hogy a címen van, kb. mint egy cigo tábor úgy fest”. 22 óra 38 perckor ... küldött sms-t a fuvarszervezőnek, azzal, hogy az átadás nem volt

egyszerű, de végzett, az átvevő Az árut átvevő személy a CMR-t aláírta, de nem pecsételte le.

Ezt követően arról tájékoztatták a ...ot, hogy nem jó helyen rakta le az árut, ... a kontaktszemély, és utasították, hogy az árut kérje vissza, amely nem járt eredménnyel, az áru az azt átvevő személlyel együtt eltűnt. Időközben a gépjárművezető felvette a kapcsolatot ..., majd a helyi rendőrségen feljelentést tett.

A ... Kft. a 2017. február 16. napján kelt kárterhelési értesítőjében bejelentette felperesnek, mint a fuvarfeladatok elvégzéséért felelős személynek a ... által vele szemben érvényesített 35.998,8 EUR összegű kárigényt. A kárterhelésre tekintettel az érintettek között 2017. június 14. napján kompenzációs megállapodás jött létre, amelynek teljesülését követően a felperes az alperessel szemben érvényesítette kárigényét.

A felperes keresetében az alperessel szembeni tartozása beszámítását követően 20.249 EUR és kamatai, valamint a perköltségek megfizetésére kérte kötelezni az alperest kártérítés címén, majd keresetét leszállította a tőkeösszeg tekintetében 17.973,8 EUR-ra.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felperes, illetve a fuvarszervező nem megfelelő utasítása, illetve pontatlan cím megadása vezetett a kialakult helyzethez.

A felperesi beavatkozó a felperes pontosított kereseti kérelmének megfelelően terjesztette elő nyilatkozatát, azzal, hogy közte és a felperes között biztosítási jogviszony áll fenn, a felperes által végzett, vagy a közreműködésével történő szállítványozások és fuvarozások vonatkozásában.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 17.973,8 EUR-t -, valamint ezen összeg után a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, az adott pénznemre a kibocsátó jegybank által meghatározott alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékű késedelmi kamatát, továbbá a felperesnek 600.000 forint, a beavatkozónak 300.000 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Megállapította, hogy a felek között a Ptk.6:257.§-a szerinti fuvarozási szerződés jött létre, amely tekintetében a fuvarozó felelősségére a Ptk.6:268.§ (1)-(4) bekezdései, továbbá az 1971. évi 3. törvényerejű rendelettel kihirdetett „Egyezmény a Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről” (CMR Egyezmény), valamint a konkrét fuvarfeladat ellátására vonatkozóan a felek között létrejött megállapodás az irányadóak.

Kiemelte, hogy a perbeli fuvarozásra vonatkozó 2017. február 8-i keltezésű fuvarozási megbízás egyértelműen rögzítette a felrakás és a lerakás helyét, valamint a kapcsolattartó személy nevét is (mindezeket a fuvarlevél is rögzíti). Ez a fuvarozási megbízás kifejezetten rögzítette, hogy minden indulásról és érkezésről, illetve a végső lerakodásnál az átvevő nevére is értesítés szükséges, továbbá nyomatékosan felhívta a megbízó a figyelmet arra, hogy teljesítés igazolásaként csak és kizárólag olyan CMR-t, fuvarlevelet áll módjában elfogadni, amely tartalmazza az átvevő aláírását, bélyegzőjét és a dátumot.

A CMR Egyezmény 3. Cikke, 17. Cikk 1. pontja és 23. Cikk 1. pontja alapján megállapította a fuvarozó alperes kártérítési felelősségét azzal, hogy a kár összegét a felperes okiratokkal igazolta.

A CMR Egyezmény 17. Cikk 2. pontja és 18. Cikk 1. pontja alapján vizsgálta az alperes által mentesülése körében felhozott okok megalapozottságát, bizonyítottságát.

Megállapította, hogy az alperes a mentesülése körében állította, hogy a címzés nem volt megfelelő, illetve a fuvarszervező fuvarlevélen feltüntetett lerakási időponttól eltérő lerakásra vonatkozó utasítása is közrehatott az áru elveszésében.

A rendelkezésre álló adatokból megállapította, hogy a sofőr nem kapott olyan téves, hibás, vagy félreértelmezhető utasítást, amely azt eredményezte volna, hogy ne a megfelelő személynek adja át az árut. Az alperes alkalmazottja számára is egyértelműnek kellett lennie, hogy nem ... az a személy, akinek az árut átadja. Hivatalosan aláírt CMR-re sem számíthatott, amikor közölték vele, hogy az átvevő pecsétjével sem tudják ellátni a fuvarlevelet, ezért az alperes kimentésre hivatkozását nem találta megalapozottnak.

Értékelte, hogy a címzés pontosságának bizonyítására a felperes további CMR-eket csatolt, amelyek szerint a perbeli fuvarozást követően, más alkalmakkor ugyanerre a címre, ugyanezzel a kontaktszeméllyel a fuvarfeladat teljesíthető volt.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és elsődlegesen a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítása, másodlagosan a marasztalás összegének 440 EUR-ra történő leszállítása, harmadlagosan a keletkezett kár tekintetében 50-50%-os kármegosztás alkalmazása, továbbá a felperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalása iránt.

Fellebbezésében előadta, hogy a felperes részére megbízást a ... Kft. adott. Jogviszonyban a fuvarozó alperes a felperessel állt, de a fuvarozásból adódóan lényeges körülmények a perbeli megbízást megelőző szerződéses jogviszony lényegi elmei voltak. A ... Kft. által a felperesnek adott megbízás az alperes előtt nem volt ismert, ennek ellenére az elsőfokú ítélet úgy tekintette, hogy az alperes e szerződés rendelkezéseit ismerte és ezektől eltérően járt el, ez hozta létre a kártérítési felelősségét. Állította, hogy a ... Kft. által a felperesnek adott fuvarozási megbízás tartalmához képest a felperes által kiállított CMR nyomtatvány eltérő adatokat tartalmazott. A küldeményt elektronikai tartozékként jelölték meg 336 darabszámmal, 55 kg súllyal, zárt, felnyithatatlan rakományban, értékmegjelölés nélkül. A gépkocsivezető darabszámlálásra vonatkozó kötelezettsége nem volt feltüntetve, erre lehetőséget sem biztosított a felperes. A küldemény értékét a sofőr nem ismerte, csak a rendőrségi feljelentés során értesült arról, hogy a csomagban telefonok voltak és azok értéke 36.000 EUR volt. 2017. február 8-án este a sofőr pihenő idejének megkezdését követően telefonált a diszpécser, hogy még aznap este ki kell vinni az árut. Azt nem közölte a sofőrrel, hogy kizárólag ... részére kell átadni a küldeményt.

Állította, hogy gyakran megtörténik, hogy csak a CMR-t írják alá, bélyegző nélkül. Az alperes álláspontja szerint az áru átadása a CMR szerinti címen történt, az átadás-átvétel eljárásának gyanús körülményei nem voltak. Álláspontja szerint iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a küldemény nem a megfelelő személynek és nem a megfelelő helyen adta át a sofőr. Nem vitatta, hogy az átvevő nem ... volt, de arra hivatkozott, hogy a címzett nem is ... természetes személy volt. Az, hogy a megadott címen a címzett megbízottja nem volt jelen, nem róható fel az alperesnek. Utalt arra, hogy ... azt a 21 óra 43 perckor küldött és a felperes diszpécserével közölt üzenetét, hogy „ő azt mondja, hogy sötétben nehezebb megtalálni és ha nem megy, hívjuk fel a raktárost”, a diszpécser nem továbbította az alperes sofőrje részére. Ez a mulasztás jelentősen közrehatott a küldemény elveszésében. Az éjjeli átadásra utasítással felperes nem segítette elő a küldemény megfelelő átadását.

Azösszecszerűség körében hivatkozott a CMR Egyezmény 23. Cikk (2) és (3) bekezdéseire, amely alapján álláspontja szerint az elveszett áru megtérítési értéke nem lehet több, mint 440 EUR. Utalt arra, hogy más kártérítési összeg követelését az egyezmény kizárja, kivéve, ha az áru értékét vagy a kiszolgáltatáshoz fűződő különleges érdeket a fuvarozóval közlik, ilyen közlések azonban a CMR-n nem voltak.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítási kötelezettségre vonatkozó tájékoztatása szerint a felperes kötelezettsége volt a bizonyítás.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, az alperes másodfokú perkölségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy a fuvarozási feladatot egyértelműen és pontosan rögzítette a CMR nyomtatvány (fuvarlevél), így az alperes teljesítését a CMR nyomtatvány adataihoz kell mérni. Megállapítható, hogy az alperes nem a fuvarlevél szerint teljesítette a fuvart. Utalt arra, hogy az alperes korábban elismerte a felelősségét és a felperest ért kár megtérítésére nézve részletfizetést kért, illetve a felperesi beszámítást is elfogadta. Az alperes az elsőfokú eljárásban elismerte, hogy nem a célszemély részére adták át az árut. A fuvarlevél egyértelműen rögzíti, hogy az átvételre jogosult személy ... volt. Mindezzel szemben az alperes alkalmazottja ... adta át az árut, ezért a CMR Egyezmény 17. Cikk 1. pontja alapján az alperest terhelő felelősség az áru elveszése miatt. Álláspontja szerint az, hogy a fuvarszervező az időpontot korábbra hozta, nem befolyásolta a fuvar teljesítését tekintettel arra, hogy sem a helyszín, sem az átvető személy nem változott, így a teljesítés feltétele sem. A teljesítés szempontjából nem minősül releváns körülménynek, hogy nappal vagy éjszaka történik a lerakás. Az alperes alkalmazottjának módjában állt volna a megjelölt átvevő személyétől, mind pedig a fuvarszervezőtől segítséget kérni, ezt nem tette meg, így a tőle elvárható gondosságot nem tanúsította. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a perben az alperes a CMR 18. Cikk (1) bekezdése alapján bizonyítási kötelezettségének a mentesülés körében nem tett eleget.

Azösszecszerűség körében utalt a CMR Egyezmény 29. Cikk 1. pontjára és arra, hogy az alperes sem a részletfizetés kezdeményezése, sem pedig a felperesi beszámítás során nem vitatta a felperesi követelés összegét.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárásban csatolt okiratok, valamint ... tanúvallomása alapján a következőkkel pontosítja illetve egészíti ki:

A 2017. február 8. napján a ... Kft. és a felperes között létrejött fuvarozási megbízás tartalmazta azt, hogy a megbízó minden indulásról és érkezésről, illetve a végső lerakodásánál az átvevő nevével értesítést kér, továbbá nyomatékosan felhívja a figyelmet, hogy a teljesítés igazolásaként csak és kizárólag olyan CMR-t, fuvarlevelet áll módjában elfogadni, amely tartalmazza az átvevő aláírását, bélyegzőjét és a dátumot.

2017. február 8. napján 21:43 perckor sms-ben értesítette az alperes sofőrjét a fuvarszervező ... nevű alkalmazottja, hogy „Éjjel is lerakhatsz. Várják az árut. Gurulj oda kérlek.” Ugyancsak 21:43 perckor válaszolt a sofőr, hogy „Megyek, kb. 10 km.”

A sofőrnek ezt az üzenetet ... továbbította ..., aki 21:46 perckor sms-ben válaszolt ..., azzal hogy „Ok azt mondja, hogy sötétben nehezebb megtalálni, és ha nem megy, hívjuk fel a raktárost.”

22:23-kor ... sms-t küldött ... azzal, hogy „... van kiírva, ahol van. Azt mondja, hogy a címen van. Kb mint egy cigo tábor úgy fest.” Ekkor ... jelezte a sofőrnek, hogy várjon és felvette a megbízójával a kapcsolatot.

A sofőr 22:34 perckor sms üzenetben tájékoztatta ... arról, hogy „Hát ez nem volt egyszerű, de

végeztem. Átvevő: ...". Ezt az üzenetet felé ... 22:38-kor továbbította, aki ezt követően tájékoztatta ... arról, hogy rossz helyen rakták le az árut és nem a kapcsolattartó ..., az árut vissza kell kérni. 23:45-kor ... ezt az üzenetet továbbította a sofőrnek.

..., az alperesi alkalmazottja tagadta, hogy ... azt követően beszélt volna telefonon, hogy közölte, hogy valami nem stimmel a címmel, úgy néz ki, mint egy cigo tábor, s e telefonbeszélgetés során ... arra utasította volna őt, hogy várjon, amíg utánajár.

A rendelkezésre álló sms üzenetek azonban ... tanúvallomását támasztották alá, hiszen 22 óra 23 perckort csak akkor tudta tájékoztatni arról, hogy a gépkocsivezető ott van, ahol ... van kiírva...stb, ha azt korábban az alperes alkalmazottja közölte vele. Sms-ben azonban a sofőr ... ezt az információt nem közölte, tehát telefonbeszélgetést kellett folytatniuk az információ átadásához.

Megállapítható tehát, hogy az alperes alkalmazottja a felperes fuvarszervezőjének utasítása ellenére nem várta meg a kapcsolatfelvételt kontakt személlyel, hanem egy ismeretlen személy részére adta át az árut. Ezzel olyan súlyos gondatlanságot követett el, amely a másodfokú bíróság álláspontja szerint a CMR Egyezmény 29. Cikk 1. és 2. pontja alapján megalapozza az alperes teljes kártérítési felelősségét.

A CMR Egyezmény 29. Cikk 1. pontja szerint a fuvarozó nem hivatkozhat e fejezetnek azokra a rendelkezéseire, amelyek felelősségét kizárják vagy korlátozzák, illetve, amelyek a bizonyítási terhet elhárítják, ha a kárt az ő szándékossága vagy őt terhelő olyan súlyos gondatlanság okozta, amely az ügyben eljáró bíróság által alkalmazott jog szerint a szándékossággal egyenértékűnek minősül. A 2. pont értelmében ugyanezeket a rendelkezéseket kell alkalmazni, ha a szándékosságot, vagy súlyos gondatlanságot a fuvarozó alkalmazottja, vagy bármely más olyan személy követte el, akinek szolgálatát a fuvarozás teljesítése céljából igénybe veszi, ha ezek az alkalmazottak vagy egyéb személyek feladatkörükön belül jártak el. Ebben az esetben azonban ezek az alkalmazottak vagy egyéb személyek sem hivatkozhatnak - személyes felelősségük tekintetében - e fejezetnek az 1. pontban hivatkozott rendelkezéseire.

Az alperes alkalmazottja részéről a megfelelő gondos eljárás az lett volna, ha megvárja ... ismételt jelentkezését, aki felveszi a kapcsolatot a kontakt személlyel, vagy ha felhívja a CMR fuvarlevélen szereplő telefonszámot, amelyen a kapcsolattartó ...-t elérhette volna. Ezek elmulasztására tekintettel eljárása súlyosan gondatlan volt, így a CMR 23.Cikk kártérítési felelősséget korlátozó rendelkezéseire sikerrel nem hivatkozhat.

Az alperest a másodfokú bíróság a másodfokú eljárásban a Pp.3.§ (3) bekezdése alapján tájékoztatta a CMR 18. Cikk (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségéről. A tájékoztatásra tekintettel az alperes a másodfokú eljárásban bizonyítási indítványt terjesztett elő és kérte az alperes alkalmazottjának feljelentése alapján a francia hatóság előtt indult büntetőeljárás befejezése tekintetében a francia hatóság megkeresését annak tisztázása érdekében, hogy volt-e szerepe az ügyben a címzett valamelyik alkalmazottjának.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a bizonyítási szabályok alapján a perben a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a CMR-n szereplő címen a kézbesítés lehetséges volt. Álláspontja szerint ezt a felperesnek a becsatolt további három fuvarlevéllel nem sikerült megfelelően igazolnia.

A bizonyítási indítványt a másodfokú bíróság elutasította, mert a francia rendőrhatalóság megkeresésének eredményeként az derülhetne ki, hogy ténylegesen kinek adta át az alperes az árut,

ez azonban a per megítélése szempontjából közömbös. Annak van jelentősége, hogy az árut a sofőr a kontakt személynek vagy másnak adta-e át. Azt a tényt ugyanakkor a perben az alperes maga sem vitatta - az sms-ek alapján nem is vitathatta -, hogy a sofőr nem fuvarlevélen szereplő ... adta át az árut.

A CMR 18. Cikk 1. pontja alapján helyesen az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a CMR-n szereplő cím nem volt megfelelő, ezt azonban az alperes a perben nem bizonyította, erre vonatkozóan bizonyítási indítványa sem volt.

A Pp.78.§ (1) bekezdése alapján a sikertelen fellebbezés folytán az alperes köteles a felperes és a beavatkozó másodfokú perköltsége, valamint az alperes fellebbezésre lerótt fellebbezési eljárási illeték viselésére.

A másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíj tekintetében a felperes vonatkozásában a másodfokú bíróság a felperes által a keresetlevélhez csatolt ügyvédi megbízási szerződést vette alapul, amely szerint a megbízó 315.500 forint fix megbízási díjra, valamint tárgyalási naponként 25.000 forint megbízási díjra, továbbá a bíróság által megítélt összeg 2%-ára, mint sikerdíjra tartott igényt. Az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárásban pernyertes felperes javára összesen 600.000 forint elsőfokú perköltséget állapított meg, amely együttesen tartalmazta a felperes által előlegezett illeték, valamint a részére megítélt ügyvédi munkadíj összegét. Az elsőfokú bíróság a perköltség összegének meghatározása során figyelemmel volt arra, hogy a felperes a keresetét az eljárás során leszállította. Az elsőfokú bíróság a felperes ügyvédi megbízási díjban rögzített perköltség igényét maradéktalanul nem találta megítélhetőnek. Az elutasított rész tekintetében a felperes fellebbezést nem terjesztett elő, ezért a másodfokú bíróság a csatolt ügyvédi megbízási alapján a tárgyalásonként 25.000 forintos megbízási díjra vonatkozó megállapodás alapján határozott a másodfokú eljárásban felperes részére járó munkadíjról a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja alapján.

A beavatkozó a felperes pernyertessége esetére a másodfokú eljárásban becsatolt számlával igazoltan 1.000 EUR ügyvédi díjat igényelt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a beavatkozó által érvényesített másodfokú perköltség eltúlzott mértékű. A másodfokú eljárásban a beavatkozó írásbeli beadványt nem terjesztett elő, egy óra időtartamban egy tárgyaláson jelent meg. Az elvégzett ügyvédi munka volumenére tekintettel ezért a másodfokú bíróság a beavatkozó részére járó ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (5) és (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben állapította meg, az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség 50%-ában.

Ezt meghaladóan a perköltség körében kötelezte az alperest a beavatkozó és a felperes által együttesen igényelt 20.990 forint utazási költség megfizetésére a beavatkozó részére.

Pécs, 2019. szeptember 25.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János s.k. bíró